

Znajdujący się w północnej części Wyżyny Wieluńskiej Załęczański Park Krajobrazowy (obejmujący Wielki Łuk Warty) to zakątek Polski niezwykle interesujący pod względem geologicznym, ale niestety jak dotąd bardzo mało znany. Jest to najdalej na północ wysunięty fragment Jury Polskiej. Spod pokrywy osadów plejstocenijskich (wzgórza moren czołowych wyznaczają tu maksymalny zasięg lądolodu zlodowacenia Warty) i holocenijskich wyłaniają się na nim ostańce (wzgórza, pagórki i skałki) skał mezozoicznych, głównie górnourajskich wapieni, w których rozwinęły się liczne formy krasowe (zarówno krasu powierzchniowego, jak i podziemnego). Najnowsza mapa geoturystyczna wykonana w Państwowym Instytucie Geologicznym - Państwowym Instytucie Badawczym przedstawia teren parku wraz z jego najbliższym otoczeniem.

Planszę główną tworzy uproszczona mapa geologiczna przedstawiona na podkładzie topograficznym, stanowiąca tło dla obiektów istotnych z punktu widzenia geoturysty, związanych nie tylko ze środowiskiem naturalnym, kulturą czy historią obszaru, ale również dotyczących praktycznej strony turystyki (zakwaterowania, gastronomii, służby zdrowia itp.). Najcenniejsze, zdaniem autorek opracowania, obiekty lub obszary geoturystyczne (np. jaskinia Szachownica, Góra Zelce) zostały opatrzone specjalną sygnaturą i ponumerowane. Ich obszerny opis, wzbogacony o zdjęcia i rysunki, zajmuje większą część objaśnień tekstowych umieszczonych na odwrocie mapy. Zamieszczono tam również informacje dotyczące Załęczańskiego Parku Krajobrazowego, szaty roślinnej i świata zwierzęcego, rozwoju budowy geologicznej oraz dziedzictwa historycznego i kulturowego.

Mapa wydana w wersji analogowej (wydruk offsetowy) została przygotowana w środowisku GIS.